

der, især på udbetalinger til området for strukturfonde og lignende. Her og på de andre områder med uregelmæssigheder skal der naturligvis rettes op, og det bliver der.

Vi kan ligesom Revisionsretten konstatere, at der er gjort en lang række fremskridt i gennemførelsen af EU-budgettet, og at Kommissionens meget omfattende handleplan for bedre intern kontrol med EU's midler har dæmmet op for uregelmæssighederne. Så det går helt bestemt den rigtige vej, men det er selvfølgelig ikke noget, der kan klares på en eftermiddag. Det kan godt være, at EU ikke bruger flere penge end Sverige, men det er ikke ensbetydende med, at sagen er lige så simpel, som hr. Morten Messerschmidt fremstiller den. Det er trods alt noget ganske andet at udbetale penge fra Bruxelles til Constanta i Rumænien eller Burgos i Spanien, end det er at udbetale dem fra Stockholm til Ystad eller Helsingborg.

Set i lyset af at man skal have studeret jura mindst lige så længe som hr. Morten Messerschmidt for bare nogenlunde at forstå de indviklede regler, der gælder, for at søge EU-midler, så forstår jeg godt, at det af og til kan volde besvær. Nu er det imidlertid ikke sådan, at modtager af EU-støttemidler kan slippe godt fra at skrive en ko for meget på ansøgningen eller gøre cykelstien bredere i brevet til EU. Derfor er de ca. 4 mia. euro i fejlbehæftede udbetalinger, som hr. Morten Messerschmidt refererer til, ej glemt endsige tabt. Der gøres en ihærdig indsats for at inddrage samtlige fejlbehæftede midler, bl.a. ved at gøre udlæg i fremtidige betalinger, en ihærdighed, der bedst kan sammenlignes med den, hr. Morten Messerschmidt lægger for dagen i sin kamp for en plads i Europa-Parlamentet.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Det giver anledning til en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:53

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg skal starte med at takke ordføreren for hans intense resumé af mit cv, herunder bl.a. mit studium på Københavns Universitet osv. Jeg ville næsten ønske, jeg kunne sige det samme om ordføreren, men det, som jeg egentlig gerne vil spørge ind til, er: Hvad er egentlig meget? Altså, hvor meget skal der til, før noget er meget? For ordføreren er jo fuldstændig enig i – sådan forstår jeg i hvert fald hans ordførertale – at der er svig, at der er uregelmæssigheder, at der er fejl i

EU's budgetter, det er bare ikke nok til, at man vil stemme nej.

Derfor er spørgsmålet: Når nu Revisionsretten kommer frem til, at på 87 pct. af de områder, der er i budgettet, findes der fejl, så er det altså ikke nok til, at Venstre siger eller overvejer, at man måske skal stemme imod og sige, at det her kan man simpelt hen ikke lægge stemmer til, det kan man simpelt hen ikke give en blåstempling: I er stemt hjem, gør det bedre! Det vil man ikke sige fra Venstres side. Hvor meget skal der så til? Skal vi op på 90 pct., skal vi op på 95 pct.? Og forestiller hr. Michael Aastrup Jensen sig i øvrigt, at man sådan personligt går ud og leverer pengene? Det var det indtryk, jeg fik, at Kommissionen skal tage ud til alle de udrørker i EU, som skal have penge. Tror ordføreren ikke, at man kan overføre den slags elektronisk?

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:54

Michael Aastrup Jensen (V):

Hr. Morten Messerschmidt kommer frem til, at der skulle være fejl i 87 pct. af udbetalingerne ifølge EU's regnskab. Det er simpelt hen faktisk forkert, vil jeg sige til hr. Morten Messerschmidt. Det kan da godt være, at det lyder mere rigtigt, når man siger det, men det passer simpelt hen ikke. Hvis man går ind og kigger på de forskellige tal, som der er, for EU's regnskab, så ser man faktisk to parametre. Det ene parameter er, at der er kommet blanke revisorpåtegninger på nogle områder, hvor der ikke har været blanke revisorpåtegninger før, og det andet parameter er de områder, hvor det stadig væk halter lidt bagefter, hvad jeg erkender det gør, nemlig med hensyn til strukturfondene, hvor der stadig væk er fejl i en grad, som vi selvfølgelig heller ikke kan acceptere.

Så kan man selvfølgelig diskutere, hvad det så er for nogle fejl. Og der spørger hr. Morten Messerschmidt: Skal vi acceptere svig? Nej, vi skal ikke acceptere svig, men det er jo ikke nødvendigvis det, som fejlene er udtryk for. Revisionsretten siger jo klart og tydeligt, at de forskellige fejl, der er, bl.a. skyldes uklar lovgivning i de forskellige lande, og det er ikke sådan, at der er formodet svig i størstedelen af tilfældene, tværtimod.

Så den der dyne af mistænkeliggørelse, som hr. Morten Messerschmidt prøver på at skabe, er ikke at finde i Revisionsrettens bemærkninger.